

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Mazur Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Mazur Constantin XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXX, r-nul XXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.10.2019 - 08.02.2021;

Instanța de recurs: 25.02.2021 – 30.06.2021;

Instanța de recurs în anulare: 08.10.2021 – 03.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 08 februarie 2021, Mazur Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, la 210 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Mazur Constantin pe 11.10.2019, deplasându-se pe una din străzile satului Zaim, raionul Căușeni, la volanul automobilului său de model „Renault Megane”, cu numerele de înmatriculare SDS XXXXX, cu permis de conducere de categoria respectivă, fiind stopat de către colaboratorii INP IGP MAI, pentru verificarea documentelor și având suspjecții că el se află la volan în stare de ebrietate, a fost supus testării alcoolscopice, în rezultat constatându-se că, în aerul expirat de către Mazur Constantin se conține 0,33 mg/l de alcool, ceia ce conform prevederilor art.134 CP constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, individualizată prin – „ *Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

3. Inculpatul a contestat cu recurs sentința, solicitând casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu a comis infracțiunea pentru care ilegal a fost condamnat, prin urmare sentința ar putea fi supusă executării, însă, Codul penal și Codul de executare nu pot fi aplicate, deoarece urmau să fie aprobate prin lege organică care să stabilească care acțiuni și care inacțiuni sunt

recunoscute ca infracțiuni, procedura urmăririi penale, procedura examinării în instanța de judecată, aplicarea pedepsilor penale și executarea acestora.

La fel, a menționat că, procurorul care a pornit cauza penală, ofițerul de urmărire penală care a acumulat probele necesare pentru al atrage în calitate de bănuț, învinuit și apoi condamnat pentru comiterea unei infracțiuni și judecătorii din instanța de judecată au efectuat aceste acțiuni totalmente în contradicție cu prevederile art.art.7, 21, 25, 66, 72, 74, 76, 93, 114, 115 și 124 din Constituție, încălcându-i toate drepturile fundamentale.

3.1. Avocatul Oboroceanu Ion în numele inculpatului, a contestat cu recurs sentința, solicitând casarea totală a acesteia cu pronunțarea unei sentințe de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, concluziile instanței de judecată, expuse în sentință nu corespund circumstanțelor cauzei, acestor circumstanțe li s-a dat o apreciere greșită, fapt care s-a soldat cu soluționarea eronată a cauzei și recunoașterea nemotivată și nefondată a lui Mazur Constantin vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

La caz nu au fost studiate toate materialele din dosar, nu a fost analizate multilateral, complet și obiectiv materialele prezentate, fapt care a dus la adoptarea unei sentințe nemotivate și contrar prevederilor legislației procesual-penale în vigoare și anume: Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009 a stabilit modul de efectuare a testării alcoolscopice. p.9 a Regulamentului menționat prevede: - Testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitar epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens. La materialele cauzei penale nu a fost anexat o confirmare privitor la faptul ca Dănăilă N. a beneficiat de instruirile respective la organul competent.

Cerințele legale nu au fost respectate de către colaboratorii de poliție și anume: - în raportul agentului constatator din 11.10.2019 întocmit de inspectorul Dănăilă N. nu este indicat numărul de înregistrare a raportului agentului constatator, numărul aparatului Drager și numărul de ordine a probei. În tichetul Drager întocmit în privința lui Mazur Constantin la 11.10.2019 sunt indicate doua numere de aparat de măsurare Drager alcotest XXXX și Alcotest XXXXX. Astfel de situație și neclarități nu poate fi admisă la soluționarea cauzei de către instanțele judecătorești. Solicitățile lui Mazur Constantin de a se deplasa la instituția medicală pentru prelevarea probelor biologice au fost refuzate nemotivat de către agentul constatator.

Mai mult, la materialele cauzei este anexată o copie a buletinului de verificare metrologică nr.XXXXXX a mijlocului de măsurare Alcooltest XXXXX; nr.XXXXXX; Germania. A menționat că, faptul că datele aparatului de măsurare indicate în tichetul Drager întocmit în privința lui Mazur Constantin nu corespund cu datele din buletinul de verificare metrologică indicat supra, deci sunt indicate aparate de măsurare diferite. La întocmirea inițială a actelor procesuale Mazur Constantin nu a beneficiat de serviciile unui avocat, prin ce au fost lezate drepturile la apărare. Mazur Constantin nu sa refuzat de serviciile avocatului, or, la dosar lipsesc probe concrete ce ar confirma faptul că lui ia fost oferit în mod real un

avocat. Principiul egalității armelor la soluționarea acestui caz nu a fost respectat. Agentul constator și acuzarea nu au clarificat în mod detaliat toate circumstanțele cauzei, nu au înlăturat toate neconcordanțele din materiale și au remis materialele instanței de judecată care a și emis sentința contestată. Încălările prevederilor Cod de procedură penală și omisiunile admise au fost indicate și în Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019 anexată la materialele cauzei penale, care nu a fost apreciată corespunzător de către instanța de fond la adoptarea soluției pe caz.

În cadrul cercetării judecătorești prin cererile/demersurile înaintate a declarat despre faptul că învinuirea adusă inculpatului Mazur Constantin nu este bazată pe probe ce ar confirma vinovăția acestuia. Potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală în coroborare cu art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în mod corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În această ordine de idei, toate probele acumulate, nu au fost examinate și apreciate corespunzător de către organul de urmărire penală, procuror și instanța de judecată, prin ce au fost ignorate prevederile art.art.7, 8, 10, 19, 254 Cod de procedură penală și a art.6 CEDO.

În sinteza celor menționate avocatul a indicat că, înfăptuirea corectă a justiției cere că judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile lor pe care le pronunță pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. Probe sigure și complete ce ar confirma cu certitudine vinovăția lui Mazur Constantin în instanța de judecată de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate și examinate, cele prezentate nu corespund prevederilor Codului de procedură penală și actelor normative în vigoare. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor / cauza Cantani v. Franța nr.17862/91, Hot. din 15.10.1996 par.29,32/ și cauza Kefkaris v.Cipru Hot.din 12.02.2008 par.140-141/. Orice altă interpretare ar fi una extensivă defavorabilă făptuitorului, deși ar veni în contradicție cu regula fixată expres în art.3 alin.(2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, au fost respinse ca nefondate recursurile, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că, inculpatul Mazur Constantin a încălcat prevederile pct.14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, care prevede răspunderea pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de recurs a indicat că, a constatat cu certitudine, că încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere de către inculpat a fost stabilită pe deplin, atât prin declarațiile martorilor, cât și prin materialele dosarului.

La caz nu au put fi reținute argumentele părții apărării precum că, inculpatul a suflat într-un muștiuc în care suflase deja cineva înainte de el, odată ce din probele examinate în ședința de judecată și anume declarațiile martorilor Dănăilă

Nicolae și Vicol Eugeniu, precum și înregistrările video rezultă cu certitudine că, muștiucul în care a suflat inculpatul a fost despachetat în prezența acestuia.

Declarațiile părții apărării precum că, polițiștii Dănăilă și Vicol nu au trecut cursuri speciale la Dispensarul Narcologic Republican care ar atesta că conform legii are dreptul să testeze cu aparatul Drager sau alte aparate de testare instanța le-a apreciat critic, or astfel de cursuri nici nu sunt necesare.

Celelalte argumente menționate de către partea apărării și anume că, au fost eliberate două tichete de testare alcoolscoptică cu numere diferite, nu s-a ținut cont de marja de eroare a aparatului Drager, inculpatul nu cunoaște alfabetul latin, instanța le-a apreciat ca fiind pur declarative, care contravin probelor examinate în ședința de judecată, având drept scop evitarea răspunderii penale.

Prin urmare, toate probele prezentate și cercetate în mod legal în ședința de judecată, inclusiv prin prisma normelor de drept aplicate, au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temeiuri pentru achitarea acestuia lipsesc.

Cu referire la declarațiile inculpatului Mazur Constantin, care în cadrul ședinței de judecată a negat faptul consumării în ziua respectivă a băuturilor alcoolice, instanța de recurs le-a apreciat critic, or în ședința de judecată martorii Dănăilă Nicolae și Vicol Eugeniu au confirmat faptul că la momentul verificării actelor s-a simțit un miros puternic de alcool din cavitatea bucală a inculpatului, faptul dat se mai confirmă și prin rezultatul testării alcoolscoptică cu aparatul „Drager” semnat de către inculpat, în rezultatul căreia s-a stabilit o concentrație în aerul expirat de 0,33 mg/l, cât și prin procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică or în cadrul urmăririi penale nu a contestat rezultatul testării cu aparatul „Drager” și nu a avut careva obiecții.

Referire la alegațiile inculpatului și părții apărării ce se referă la declarațiile martorilor Dănăilă Nicolae și Vicol Eugeniu, colaboratorii de poliție care a documentat cazul în privința inculpatului, instanța de recurs nu a stabilit nici un temei de drept de a respinge admisibilitatea acestor probe, la caz, nefiind incidente cazurile prevăzute de art.90 alin.(3) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor fiind apreciate din punct de vedere al coroborării cu celelalte probe administrate la dosar și care apreciate în ansamblu au demonstrat „dincolo de orice îndoială rezonabilă” vinovăția inculpatului Mazur Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

5. *Condamnatul*, a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei adoptate cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a indica că, învinuirea adusă nu este bazată pe probe ce ar confirma vinovăția lui, iar potrivit art.8 alin.(3) în coroborare cu art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în mod corespunzător. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Recurentul menționează că, la materialele cauzei penale este anexată o copie a buletinului de verificare metrologică nr.3.5.49- 1262 a mijlocului de măsurare Alcooltest 6810; nr.ARJB-0006; Germania, datele aparatului de măsurare indicate

în tichetul Drager întocmit în privința lui nu corespund cu datele din buletinul de verificare metrologică indicat supra, deci sunt indicate aparate de măsurare diferite.

Toate probele acumulate, nu au fost examinate și apreciate corespunzător de către instanța de judecată și de instanța de apel, prin ce au fost ignorate prevederile art.art.7, 8, 10, 19, 254 Cod de procedură penală și a art.6 a CEDO. Instanțele de judecată doar au preluat conținutul actului de învinuire și contrar prevederilor art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, au acceptat în totalitate concluziile organului de urmărire penală în defavoarea inculpatului, fără a examina toate probele în ansamblu lor.

Mai mul, condamnatul a menționat că, nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul depus, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii care este expus neclar. Nu a fost ascultat martorul Moisei Gheorghe, care a fost prezent la fața locului și cunoaște situația reală, nu cea descrisă de polițiști. Singura garanție că instanța de judecată a analizat susținerile părților, argumentele și probele administrate o reprezintă motivarea hotărârii judecătorești, care lipsește în decizia contestată. Motivarea unei hotărâri trebuie să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu aceasta, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

De asemenea, a invocat că, înfăptuirea corectă a justiției cere că judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile lor pe care le pronunță pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. Probe sigure și complete ce ar confirma cu certitudine vinovăția lui. În instanța de judecată de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate și examinate, cele prezentate nu corespund prevederilor Codului de procedură penală și actelor normative în vigoare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art.456 Cod de procedură penală, recursul în anulare fiind supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art.art.431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art.6 pct. 44) al aceluiași Cod, art.4§2 al Protocolului nr.7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii. Prevederile pct. 44) art.6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a

Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, Colegiul atestă că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal atestă că, în textul recursului în anulare declarat, autorul invocă afectarea deciziei contestate de un viciu fundamental, exprimat prin solicitarea de a fi achitat, din motiv că procurorul nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Mazur Constantin în fapta incriminată, fiind făcută încadrarea juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal.

De asemenea, referitor la modul de apreciere a probelor de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, Colegiul penal subliniază că, potrivit art.27 alin.(1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Referitor la alegațiile condamnatului prin care indică că *la materialele cauzei penale este anexată o copie a buletinului de verificare metrologică nr.3.5.49- 1262 a mijlocului de măsurare Alcooltest 6810; nr.ARJB-0006; Germania, datele aparatului de măsurare indicate în tichetul Drager întocmit în privința lui nu corespund cu datele din buletinul de verificare metrologică indicat supra, deci sunt indicate aparate de măsurare diferite*. Colegiul penal menționează că, acest argument nu este în stare să răstoarne situația de fapt stabilită de către instanțele inferioare, de vreme ce vinovăția acestuia a fost confirmată prin cumulul de probe administrate de partea acuzării.

Mai mult, Colegiul penal subliniază că, discrepanța anunțată de către condamnat nu poate fi analizată și din perspectiva că, acesta a avut posibilitatea la diferite faze ale procesului penal să ridice problema neadmiterii unor probe, sau contestarea veridicității altora și în general clarificarea circumstanțelor de fapt importante pentru justa soluționare a acestei cauze, însă nu au uzat de acest drept fundamental, respectiv la această etapă a procedurilor, acesta fiind decăzut din dreptul de a interveni cu atare solicitare.

La caz, instanța de recurs în anulare constată că, hotărârea contestată nu este afectată de nici un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale și această

hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia, deoarece în esență motivele invocate de recurent în recursul în anulare declarat, referitor la achitare, au constituit anterior obiect de examinare, iar instanța de recurs corect le-a apreciat și a adoptat o hotărâre motivată, expusă în prezenta decizie.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

În baza celor expuse, se impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către recurentul Mazur Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.art.456, 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Mazur Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Mazur Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 03 noiembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena